

højtærede Minister har været paa Vej til at ville tage Hensyn dertil. Saa vidt jeg husker, blev der i November Maaned f. A. i Mejeriforeningernes Fællesorganisation afholdt et Møde her i København, paa hvilket den højtærede Minister var til Stede og blandt andet fremkom med følgende Udtalelse: „Jeg gad vide, om det danske Mejeribrug har fremsat Krav, som ikke er blevet hørt, og gør Organisationerne alvorlig opmærksom paa Fare, som truer, gad jeg se den Landbrugsminister, som ikke vilde følge de givne Vink“. Denne Udtalelse fremsatte den højtærede Minister paa dette Møde, hvor det meget stærkt blev gjort gældende, at man bestemt maatte fraraade at ophæve Farvebestemmelsen. Desværre viste det sig, at den højtærede Minister nogle faa Dage efter her ude i Rigsdagen arbejdede i ganske modsat Retning. Dette, synes jeg, der er Grund til at beklage, jeg beklager det i alt Fald.

De Bemærkninger, jeg her har fremsat, tager særlig Sigte paa Forholdene herhjemme, og jeg skal nu fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om vor Eksport af Smør og den Indfyldelse, som Ophævelsen af Farvebestemmelsen for Margarine kan ventes at faa paa dette Omraade. Her maa jeg straks gøre opmærksom paa, at alle — sikkert ogsaa den højtærede Landbrugsminister — er enige om, at Ophævelsen af den nugældende Farvebestemmelse ingenlunde vil gavne vor Afsætning af Smør i Udlandet, vi bliver paa ingen Maade heldigere eller bedre stillede i den Henseende end hidtil. Spørgsmaalet bliver saa, om vi kan vente at blive daarligere eller ringere stillede, saafremt vi gennemfører dette Lovforslag. Man henviser til Statskonsulent Fabers Udtalelser, som findes aftrykt i den af Folketinget afgivne Betænkning. Jeg skal paa ingen Maade undervurdere denne Udtalelse, men synes dog, at det er en egen Sag at tillægge en enkelt Mands Opfattelse saa stor Betydning, som man her synes at være tilbøjelig til. Det vilde være særdeles let for mig at nævne enkelte Mænd, der har en ganske modsat Opfattelse, jeg kunde f. Eks. nævne Professor Bøggild, der jo er en meget anerkendt Mand paa Mejeribrugets Omraade, og jeg kunde nævne andre Navne, men det skal jeg ikke gøre. Jeg skal, som sagt, paa ingen Maade undervurdere Statskonsulent Fabers Udtalelser, men Hr. Faber kan jo dog tage fejl, det er menneskeligt. Og en Ting er i alt Fald givet, at Fabers Erklæring kun kan tage Sigte paa Forholdene, som de er for Tiden, men

Forholdene for Tiden, synes jeg, er saadanne, at man gør klogest i ikke at bygge alt for meget derpaa. Jeg kan ikke undlade her at gøre opmærksom paa, at man ret ofte ser Udtalelser fremsat fra engelsk Side — Udtalelser, som bliver gengivet herhjemme i vore egne Blade, og som gaar ud paa, at der er meget stor Sandsynlighed for, at England, naar Krigen en Gang er forbi, muligvis faar i Sinde at føre en helt anden Politik i handelspolitisk Henseende, end det hidtil har ført. Saafremt dette skulde ske, kan det komme til at berøre os, og da ganske særlig vort Landbrug, i meget følelig Grad, og jeg frygter for, at vi da bittert vil komme til at fortryde, hvis vi nu gaar hen og gennemfører en Lovbestemmelse, som absolut vil medføre, at Margarine og Smør, hvad Farven angaar, fremtidig ikke vil blive til at skelne fra hinanden. Jeg tror, vi meget let vil komme til at fortryde, hvis vi ikke nu betænker os flere Gange, før vi gaar hen og fjerner en Lovbestemmelse, som i en lang Aarrække har vist sig heldig og formaalstjenlig. Det er ikke noget lille og ligegyldigt Spørgsmaal, det er tværtimod efter min Mening et meget stort og vigtigt Spørgsmaal. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Landbrugsminister har villet rejse dette Spørgsmaal netop nu. Det er jo ikke mere vigtigt, end at det meget vel kunde have ventet noget, saa vi kunde have set Tiden lidt an. Jeg kan ikke se andet, end at vi neppe kunde have valgt et mere uheldigt Tidspunkt til at rejse dette Spørgsmaal end netop nu, hvor alting stiller sig saa uberegneligt, som det gør. Landbrugets Organisationer har da ogsaa haft Øje for de Vanskeligheder, der kan opstaa, og har udtalt sig derom. Men den højtærede Minister har ikke fundet Anledning til at tage Hensyn dertil. Det er ligesom den højtærede Minister har lidt vanskeligt ved at finde Landbrugets Organisationer og komme til Forstaaelse med dem. Naa, det kan vi selvfølgelig ikke gøre noget ved herfra. Men hvad vi derimod kan gøre, er det, at gøre det foreliggende Lovforslag til Genstand for en meget grundig Overvejelse, og det skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale.

Soune: I Folketingsudvalgets Betænkning angaaende den Sag, vi her beskæftiger os med, udtales i et Par Linier, som efter Ordføreren's Udtalelse giver Udtryk for det samlede Udvalgs Anskuelse, at „det er en given Sag, at der ikke bør